

Amts 1ste Valgkreds; et Foredrag, som vi ikke i lang Tid have hørt Mage til; jeg er aldrig i den Grad bleven mindet om Helbergs Ord: „Ordenes Salvelse, der smøres tykt over Tan- kernes Salvelse“. Det var forbausende at høre den Vigtighed, hvormed dette Foredrag kom frem, den Vigtighed, hvormed den ærede Taler bildte sig ind at have gjort store Opbagelser. Han nedlod sig til at forklare Forskjellen mellem nominelle Værdier og reelle Værdier, Noget, som jeg dog troer, at de allerfleste Mennesker vide, og som altsaa ikke behøver at komme frem her. Ligeledes begyndte den ærede Rigsdags- mand med at oplæse og forklare Loven af 4de Marts 1857 for os; det var meget smukt gjort, men det var vistnok overflødigt, thi man maa jo antage, at de fleste kjende denne Lov, og hvad Forklaringen angik, da var den ærede Rigsdagsmand saare uheldig, thi de Ord, han omtalte, sigtede til Reservecens Dannelses, dens Skabelse, men det, hvorom der her er Spørgsmaal, er Reservecens Anvendelse. Dernæst fulgte det, som af den høitærede Mi- nister saa rigtigt blev kaldet Ordfløvert, og som bragte mig til at tænke paa, om den ærede Rigsdagsmand havde været her igaar, thi da kom det Samme frem affirat paa samme Maade, idet man sagde: det er ikke et Laan, som af Reservecens er gjort til Finansmi- nisterens, thi Pengene ere ikke blevne udbetalte af Totalasseseholdningen og bragte hen til Reservecens, og derpaa ere de ikke atter fra Reservecens bragte tilbage til Totalassesehold- ningen. Nei, det er naturligt, at Folk ikke ønske at gaae frem og tilbage; det er lige langt, men ikke lige nyttigt; det er meget bedre, at lade Pengene blive, hvor de ere. Garanti have vi for, at Pengene virkelig ere der, og den For- andring, der her er skeet med dem, og som vi- ser, at de ere blevne laante ud, er, som sagt, at de nu svare 4 pCt. istedetfor 3 pCt. Rente. Nu kommer imidlertid det Morsomste af det Allsammen, nemlig, da den ærede Rigsdags- mand skulde forklare, hvor stort Tabet var; det har jeg ikke kjendt Mage til. Den ærede Rigsdagsmand sagde: først lide vi Tab derved, at vi købe de bedste Jernbaneactier til 90. Lad os nu for det Første blive ved de 90, hvad saa? Naar de 25 Mar. ere gaaede, saa ere

disse Jernbaneactier ikke i nogen stor Værdi- de ville maaskee ingen Værdi have, fordi vi, som sagt, kun garantere dem i 25 Mar., og fordi Banen da kan kjøbes paa de og de Betingel- ser. Altsaa er 90 altfor høi en Pris. Det var det Første, og det kan maaskee være meget rigtigt; dette Forhold kan imidlertid udregnes paa forskjellige Maader, jeg kommer maaskee senere tilbage dertil. Dernæst sagde den ærede Rigsdagsmand, at der var en anden Ting, som han havde lagt Mærke til. Men da den kom frem, var det Noget, Enhver vidste og som gjentagne Gange var fremhævet her i Salen, nemlig at Finansministeren har sagt til In- denrigsministeren: da jeg ikke er sikker paa at kunne forrente Beløbet med 4 pCt., saa maa Du enten lade Dig nøie med en mindre Rente deraf, eller ogsaa maa Du være beredt paa for Actierne at give mig 92 pCt., for med de 2 pCt. at erstatte mig det Tab, jeg kan have lidt ved at betale 4 pCt. Rente. Jeg skal nu i Forbigaaende gjøre opmærksom paa, at naar man gaaer ud fra, at Tabet var 240,000 Rb. eller saa omtrent, saa vilde der kun være Tale om ca. 50,000 Rb., hvilket altsaa ikke er saa betydeligt. Men den ærede Rigsdagsmand sagde derpaa: der kommer endnu en tredje Ting til, og da han sagde det, syntes det mig, at hans Tone fik et saadant Udtryk af besynder- lighed, som jeg kan tænke mig hos Colum- bus, da han gik iland i Amerika, efterat have opdaget en ny Verden. Han havde nemlig fundet, at der stod i Finansministerens Skri- velse: „skulde det i Tiden vise sig, at de Clau- suler i Concessionen, som hidtil have været be- nyttede til at frembringe en Opinion mod Ac- tierne“ osv. — „vedblive at trykke Prisen osv., skulde de Actier, som ere forblevne i Drefunds- fonden, magelægges med sjællandske Jernbane- actier“ osv. Troer da virkelig den ærede Rigsdags- mand, at nogen Indenrigsminister først vilde gaae hen og købe Actierne for 90 pCt., for senere at forære Finansministeren dem, og saa atter tage dem tilbage ved Magelæget? Det kan jeg ikke troe. Den ærede Rigsdagsmand har overseet, at disse Obligationer ikke kunne benyttes to Gange til at udstøde Mage over Tab. Tabet, man lider paa dem, kan ikke først regnes saaledes, at man først kjøber dem til 90, eller 92, og dernæst